

От затворническата **КИЛИЯ** до **ПАЛАТА**

В тоя дом няма никой по-голям от мен, нито е задържал от мен друго нещо освен теб, защото си му жена; и maka, как да извърша аз това голямо зло и да съгреша пред Бога?

Битие 39:9

ЗА КАКВО СТАВА ВЪПРОС

Притчи 3:3

Историята на Йосиф не е изолиран случай. Днес хората всекидневно се изправят пред избора дали да се поддадат на натиска на тълпата или да се отделят от света. Животът на Йосиф е модел, който очертава християнския начин на живот в светска среда, и би било мъдро да последваме този пример.

Може би си мислите: „Но хайде, искам да се забавлявам и да имам много приятели. Да си различен не е вълнуващо и модерно.“ Като единствена адвенчурмък в колежа, в който уча, знам какво е чувството да си единственият, който не се дъвики с компанията. Многобройни изкушения пресичат пътя ми, също както и твоя, и всичко опира до избора дали да отстъпиш или да се осмелиш да бъдеш различен, дали да разчиташ на Божията милост или да вършиш собствените си неща.

Има една история за малък мъж, упълномощен от краля на Англия да бъде представител на кралския двор. Кралят дал на младия мъж специален кралски печат, който да закачи на палтото си, за да го отличава като служебно лице.

„Нека сега всеки,
който вярва на краля,
да се изправи!“

пълно с хора и разговорите били оживени. Докато младият мъж чакал за вечерята си, не могъл да се съръжи и да не слуша какво си говорят другите за него. Скоро осъзнал, че те говорят с негодувание за краля. Почувстввал се неудобно и докременно мащнал кралския печат. Тогава един мъж се изправил и извикал силно: „Нека сега всеки, който все пак вярва на краля, да се изправи!“ Никой не се изправил. Младият човек осъзнал, че почита краля в сърцето си, но не може да очаква от себе си да бъде единственият, който да предизвика тълпата.

Така ли отговаряте и вие, когато небесният ви крал е клеветен от вашите приятели, колеги или професори? Мълчите ли си, като се опитвате да останете неутрални? Йосиф избра да почита Бога, дори когато това означава сигурно наказание. Ако той нямаше искрено намерение да следва Бога и не се доверяваше на Божията сила да го държи верен, щеше да бъде повален от измамите на Самана. „Чрез търди принципи и непоколебимо доверие в Бога нашите добродетели и благородството на характера ни могат да блестят; и въпреки че сме обкръжени от зло, не трябва да има никакви петни върху добродетелите и почеността ни.“¹

Осмели се да бъдеш различен!

1 Е.Г. Вайт, Чудна Божия благодат

ИСТОРИЯТА НА ЙОСИФ: БОЖИЕТО КРАЙНО НАМЕРЕНИЕ

ЧЕРНО НА БЯЛО

Битие 39:9

Животът на Йосиф, един от нашите прародители във вярата, показва чудесни доказателства за Божията любов и намерение. Въпреки пришибната бъркотия, Божията любов и слава направиха живота му толкова изобилен, че обогатяваше всеки, чийто живот се докоснеше до неговия, както и нас, които днес се учим от него.

Помислете за събитията в живота му, върху които той нямаше никакъв контрол. Беше любимец на баща си и братята му се чувстваха засегнати от това. Естествените му дарби (включително и вродените му бизнес-умения) караха другите да му завиждат. Чуждестранни търговци дошли до място когато неговите коварни братя го бяха хвърлили в ямата и го отвеждаха в Египет. Той беше съблазняван от жената на господаря си. Беше хвърлен в затвора. Всички тези събития бяха извън контрола му. Не беше молил за нито едно от тях, не беше отговорен за тях и не можеше да направи нищо. Въпреки това, каквото и да ставаше, Йосиф оставаше верен и служеше на своя Бог. Служебността в живота на Йосиф разкрива една тема: почеността. Когато жената на Петефрий се опита да го съблазни, Йосиф се ужаси. „В този дом няма никой по-голям от мен, нито е задържал от мен друго нещо освен теб, защото си му жена; и така, как да извърша аз това голямо зло и да съгреша пред Бога?“ (Бит.39:9)

Жената на Петефрий удвоя усилията си, но Йосиф не се поддаде.

Лесно е да си почен, когато няма изкушения. Послушанието е лесно, когато няма съблазнително прищепване. Но послушанието става трудно и струдва много повече, когато изкушението е неустоимо. След като Йосиф извика: „Не!“ на жената на Петефрий, тя го оклевети. Сега послушанието струдва скъпо. Почеността и честността при такива обстоятелства могат да се отстоят само чрез милосърдие и търбост.

Още една тема се очертаava от живота на Йосиф: благословението. Един от най-изкусителните аспекти в историята за Йосиф е, че хората, чийто живот се пресича с този на Йосиф, биват благословени и подпомогнати. Да си около Йосиф означава да си под Божията милост и да си обогатен.

В Битие 49 виждаме как Яков благославя и пророкува за потомците на всеки от синовете си „в последните си дни“. Забележете, че благословенията, които Яков произнася за потомците на Йосиф, са монументални. Нека тези благословения бъдат над нас, когато служим на Бога на Йосиф с поченост като неговата.

Как мислим?

1. Какви пречки в живота ви компрометират почеността ви?
2. Как можем ние и потомците ни да получим благословение както Йосиф?

**Лесно е да си почен,
когато няма изкушения.**

СЪДБАТА НА ЙОСИФ: ЛИЧЕН ИЗБОР ИЛИ БОЖИЕ РЕШЕНИЕ?

СЪРЦЕТО НА ПРОБЛЕМА

Битие 37:2-41:40; Ефесяни 1

Любимият син (Битие 37:2-17)

Историята на Йосиф започва с добър късмет (или може би Бог?), който се усмихва на любимия син на богат патриарх. Йосиф е дългоочакваното дете на Яков от любимата му жена Рахил, която умира скоро след като ражда втори син. Това прави Йосиф още по-скъп на бащата.

Добро момче, красив в лицето и фигурата, Йосиф получава специално отношение - и шарена дрешка - от баща си. Беше почти разглезен! Разказваше на братята си истории, от които изглеждаше, че е определен да управлява след баща си. Дори и Яков имаше проблеми с това, но любимият син изглежда имаше пълен успех.

Продаден (Битие 37:18-36)

В първото от странните отклонения, по които историята на Йосиф поема, братята му виждат възможност да го продадат на търговци на роби. Това е ужасен шок за него и дори изненада за нас. Знаем, че бяха завистливи, но кой би помислил, че синовете на Яков са толкова лоши? Те всъщност планираха да го убият, но вместо това на Юда му хрумна

блъскавата идея, как да се отърват от Йосиф и да спечелят пари от това. Вече не господар на собствената си съдба (а бил ли е някога?), Йосиф е отведен в Египет.

Междувременно, отново в ранчото (Битие 38)

Точно по средата на историята има странно прекъсване. Юда, братът на Йосиф, също имаше свой собствен живот. Той се ожени, имаше трима сина и когато ожени най-големия, те започнаха да умират един по един. Както беше обичаят по онези дни, вторият по големина син трябваше да се ожени за Тамар, за да може тя да забременее и да се продължи името на брат му. Но той умря, без Тамар да забременее. Библията казва, че това се случило, защото и двамата били нечестиви, но Юда помисли, че проблемът може да е в Тамар. Той се опита да запази третия си син и не го даде на Тамар. В отплата тя измами Юда, преспа с него и забременя. Първият от близнаките, които тя роди, стана пра-прапородител на Исус. Странно, че такава безчестна случка трябва да прекъсне историята за Йосиф. Или пък не е чак толкова странно, че Бог е определи да научим за не толкова блъскавите и видни участници в родословното дърво на Исус?

Любимият роб (Битие 39:1-20)

Въпреки лошия късмет, и в Египет за Йосиф всичко вървеше по вода. Находчив и красив, той бързо доказва управленческите си способности и

беше възнаграден с чудесната позиция на надзирател на всички притежания на Петефрий. Петефрий преуспяваше и всичко вървеше добре, докато жената на Петефрий се увлече по Йосиф и съдбата му отново се влоши. Дали Йосиф беше пратен в затвора поради свой избор или Бог е допуснал нещата да се развият така?

Забравен в затвора (Битие 39:21-40:23)

Йосиф прекара доста време в затвора и все пак вършеше всичко както трябва. Той се издигна до почетна позиция благодарение на почтеността си. Получи малко справедливост, когато обясни няколко от сънищата на съклийниците си, но виночерпецът на краля забрабви за Йосиф, щом беше възстановен на предишната си позиция.

Това кара човек да се чуди. Дали това беше още един случай, в който Йосиф страда като жертва на лошия избор на други хора - братята му, жената на Петефрий и сега - забравящия виночерпец? Или Бог направи така, че виночерпецът да забрабви за обещанието си към Йосиф?

Любимият министър-председател (Битие 41:1-40)

Късметът на Йосиф отново се обърна. Или може би Бог се намеси. Фараонът видя странен сън и виночерпецът - най-накрая - се сели за Йосиф и, в зашеметяваща серия от събития, Йосиф от роб и затворник става министър-председател на най-могъщата нация на земята.

В светлината на историята за Йосиф, какво мислите за своя живот? Дали съдбата ви прилича на Йосифовата? Всеки ли има подобна съдба или само любимите на Бога хора получават такава? Ако Йосиф е пример как Бог се отнася с любимите си хора, искаме ли да сте от тях? След като изследвахме всички подробности на историята, какво мислите за ролята, която има личният избор за осъществяване на съдбата? Дали нашите избори определят съдбата ни? Може ли нашият избор да промени Божията съдба за нас?

Въпреки всички добри избори на Йосиф, изглежда трябва да мине доста време, за да подейства Бог в негова полза. Може би съдбата на Йосиф не е била главната мисъл на Бога. Вероятно докато Йосиф е чувстввал, че вехне в затвора, Бог е кроил план как да го използва, за да спаси Египет и много от околните народи! Ние сме склонни да мислим, че най-важното нещо в света са нашият живот и нашият успех. Но може би всички тези неща са подчинени на Божия план за благополучие на света.

Как мислите?

Прочетете първата глава на Ефесяни, след това отговорете на следните въпроси:

1. Има ли в живота ви неща, които изглеждат несправедливи или злополучни, или които сякаш показват, че Бог не работи във Ваша полза?
2. Много култури, съди, късмет - не личен избор - определят как ще промече животът ви. Какво мислите за късмета? Какво мислите за важността на личния избор и Божиите действия в наша полза?
3. Каква е Божията съдба за вас?

ПРАКТИЧЕСКИ СЪВЕТИ ЗА
СЪБЛЮДАВАНЕ НА ПРИНЦИПА
ЗА ДУХОВНА ЧИСТОТА

СВИДЕТЕЛСТВО

Битие 39:1-9

Вживота на Йосиф са разкрити ключовете към успеха в съхраняването на моралността и духовността в една светска обстановка. Нека погледнем какво предшества или поставя основите на вярността на Йосиф към Бога в една езическа земя. След като беше отведен като пленник, той „се отдава напълно на Бога и се молеше Пазителят на Израил да бъде с него в страната на неговото изгнание...“ Душата му се развълнува от възвишенното решение да се покаже верен на Бога - при всяка възможност обстоятелства да действа като поданик на небесния Цар. Желаеше да служи на Господа с неразделено сърце; искаше да посреща тежките изпитания на своята участ в търпост и вярно да изпълнява всяко задължение.“¹

„Навсякъде около себе си виждаше и чуваше порочни неща, но се държеше като човек, който не вижда и не чува. Не позволяваше на мислите си да се задържат върху забранени теми. Желанието му да спечели благоволението на египтяните не можа да го накара да прикрие принципите си.“²

Бог направи така, че Йосиф да преуспява, но посред успеха му бойде най-тъмното нещастие. Жената на господарят му беше безнравствена жена, която го подтикна към ага. „До този момент той бе останал неопитен от развалата, изобилстваща в тази езическа земя. Но как щеше да посрещне това изкушение - така внезапно, сило и прельстително? Йосиф добре знаеше какви щяха да бъдат последствията от съпротивата му. От едната страна бяха прикриване, благосклонност и награди; от другата - немилост, затвор, може би смърт. Целият му бъдещ

**Независимо от
последствията желаеше
да остане верен на своя
небесен Господар.**

живот зависеше от решението в момента. Щеше ли принципът да победи? Щеше ли Йосиф да остане верен на Бога?“³

Йосиф спокойно отпраща очи към небето за помощ, свали връхната си дреха, като я остави в ръцете на изкусителката си и докато в очите му се виждаше търпко решение вместо несвята страсти, той възклика: „И така, как да извърши аз това голямо зло и да съзреша пред Бога?“ Победата беше спечелена; той избяга от чародейката, беше спасен. „Отговорът на Йосиф разкрива силата на религиозния принцип. Той не искаше да злоупотреби с доверието на земния си господар, а - независимо от последствията - желаеше да остане верен на своя небесен Господар...“⁴

„Ако подхранваме постоянно чувството, че Бог вижда всичко, което вършим, и слуша всичко, което казваме, че пази верен доклад за нашите думи и дела и ние ще трябва да отговаряме за всичко това, бихме се бояли да съгрешаваме. Нека малдите винаги помнят, че където и да са, каквото и да правят, са в присъствието на Бога.“⁵

1, 2, 3, 5 Е.Г. Вайт, "Патриарси и пророци"

4 "Писма до млади влюбени"

КАК ДА БЪДЕМ ПОЧТЕНИ

ИМА КАК

2 Коринтъни13:7; Евреи13:18

Йосиф, продаден от братята си, се издигна от скромен роб и затворник до позицията на втори след Фараона, най-могъщия човек на земята. Принципите на подчинение и вяра в Бога, с които той живееше, го отведоха от най-ниската до най-високата позиция.

Хората около него уважаваха способностите и харектера му. Те виждаха Йосиф като мъдръ и същевременно скромен човек, жънещ успехи и заслужаващ почит във всичко, което прави. В един несправедлив и грешен свят мой изпъкваше като фар. И така, как можем ние да бъдем като Йосиф? Как можем да бъдем пример за христоподобен характер във всичко, което правим? Ето някои насоки:

1. Бъдете честни. Всички знаем старата поговорка: „Честността е най-добрата политика.“ Родителите ни са ни учили да бъдем честни и знаем, че за лъжесвидетелстването има тежки наказания в съдилищата, но често губим границиата между честност и нечестност. Някои дори оправдават лъжата, като мислят, че е по-добре да не казват истината. 2 Коринтъни 4:2 описва принципите на честност и почтеност, които трябва да следваме.

2. Бъдете надеждни. Иисус разказа една притча за мъж, който имал двама сина. Когато бащата помолил да му се помогне в земеделската работа, единият син отказал, но после се появили и помогнали. Другият син казал, че ще помогне, но вместо това отишъл да върши своята си работа. Иисус попита: „Кой от двамата изпъни волята на баща си?“ (Мат. 21:31) Важно е да може да се разчита на нас.

3. Бъдете усрдни. Когато 16-годишният Буукър Т. Вашингтон пътувал към института Хемпън през 1872 г., имал само 52 цента и му казали, че няма да могат да го приемат в института. По-късно следобед, докато седял обезкуражен в коридора, директорката, минавайки край него, че съседната стая има нужда от метла. Буукър видял шанса си в това и измел стаята три пъти, избърсал праха, почистил мебелите и стенините в стаята и дори почистил тоалетната. След като проверила всеки сантиметър от стаята, директорката му съобщила, че той и 52-та му цента са приеми в Хемпън. Благодарение на принципите, ръководещи живота му, Буукър Т. Вашингтон основал института Тъскинджи и станал бележит педагог.¹

4. Доверете се на Бога и следвайте указанията му. Бог има план за всеку един от нас и благословенията му не съвршват, когато се подчиняваме на волята му и следваме ръководството му. Обаче когато опитаме да вървим по своя си път срещу Божия план, се оказваме затрупани в болка и недоволство. Ние не винаги знаем кое е най-добро за нас, но Бог знае.

**Животът е толкова
по-добър и лесен, когато
Му позволим да ни води.**

1 Буукър Т. Вашингтон, Up From Slavery

ГЛЕДНА ТОЧКА
Битие 39:21-40:23

Защо? Не разбираам. За втори път се оказвам безпомощно арестуван. Светът пак се затвори над главата ми. Минаха години от първия път, когато бях в белезници и гнедът, който чувствах тогава беше намалял, но ето че историята се повтаря, този път в тъмница.

Беше ми толкова добер, Господи! Не ми беше много приятно като роб, но ти ми даде тази прекрасна работа като управител на имуществото на Петефрий. Всичко вървеше добре и всички бяха щастливи до фиаското с жената на Петефрий. Не съм направил нищо лошо! Нито веднъж! Щях ли да бъда тук, ако не Ти се бях подчинил? Ако бях съгрешил и бях направил това, което искаше жената на Петефрий, нямаше ли да бъда свободен човек днес? Така че какво направих, за да заслужа това? Ако ме наказаш, тогава къде е наказанието на братята ми? Господи, миризмата е толкова лоша. Достатъчно е, че споделям леглото си с пъхове, но трябва ли да мириша като тях? Свикнал съм да бъда чист. Свикнал съм да бъда важен. Ти обеща толкова велики неща, а виж ме сега. Тука е тъмно, Боже. Сънчевата светлина прониква само тук-там. Липсва ми топлината ѝ. Липсват ми цветовете на пазара със светлината, заливаша улиците, реката по време на залеза и сладкият вкус на смокини и мед. Толкова много ми липсват баща ми и Вениамин и не мисля, че ще ги видя отново никога. Господи, самотен съм. Не съм уплашен, а самотен.

**Ти обеща толкова
велики неща,
а виж ме сега.**

и само Ти да знаеш каква е тя. Трудно е да не знам какво правя тук, но знам, че съм в Твоите ръце, където и да съм - в най-малката затворническа килия или високо сред аристокрацията. Ти ме постави в дома на Петефрий и Ти ме постави тук. Дай ми мир. Искам да Ти служа, Царю мой. Ако този затвор е мястото, на което искаш да бъда, ще Ти служа. Трябва да има важни неща, които мога да направя за Теб; отвори очите ми, за да видя какви са те. Тази тъмнина ми помага да осъзная какъв е животът на тези, които нямат светлината на Твоята любов. Направи ме да светя за Теб. Аз съм Твой смирен слуга, Боже, настойник на Твоето име. Помогни ми да Ти служа с поченост и да Те почитам във всичко, което правя, където и да съм. Славя Те; Ти си ме благословил и аз хваля името Ти. Благодаря Ти, че Ти е грижа за мен. Обичам Те, Господи.

Как мислите?

1. Трудно ли ви е било да разберете защо нещата се случват точно по този начин в живота ви? Как разчитате на Бога, когато не разбираме какво точно става?
2. Как можете да служите на Бога днес? Бъдете конкретни.

КЪМ МЕЧТАНИТЕ ВИСИНИ

ИЗСЛЕДВАНЕ

Битие 39-41

Съве думи

Иосиф се озовава в лоши ситуации, които не бяха резултат от неговия избор. Но гори в тези трудни времена, в отчаянието си, той не компрометира принципите си. Напротив, той поддържа почитеността си. Бог имаше планове за него много по-рано и това, че Йосиф избра да живее праведно, му позволи да преживее живота си по Божия план. А Божиите благословения се изливаха не само върху Йосиф, но и върху тези, които бяха в контакт с него.

А защо не...

- ...направите времева диаграма за живота на Йосиф. Оцветете в различни цветове периодите в неговия живот, за да се различават трудните моменти от по-добрите.
- ...прочетете Псалом 18, благодарствен псалом за избавлението; запомнете любимия си стих от главата.
- ...сравните живота на Йосиф с този на Брус от филма „Всемогъщият Брус“. Дали пълният контрол върху съдбата ви ви осигурява по-добър живот?
- ...напишете историята за Йосиф в съвременен вариант.
- ...си припомните най-трудните моменти в живота си. Помислете върху положителните аспекти на ситуацията - какво сте научили за себе си; как това ви е направило по-силни; как сте се научили да се справяте с предизвикателствата.

Полезни връзки

Е.Г. Вайт, Духовни дарби, т.3, стр. 138-180